

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **K. K.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 6.12.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.10.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 30.10.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 6.12.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 30.10.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.7.2012 č.j. X, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 26.6.2012 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.10.2012 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 9.10.2012 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnost je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 6b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 25-35%; tomuto zařazení odpovídá roztroušená skleróza mozkomíšní a vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu bylo hodnoceno středem daného rozpětí, tj. 30%.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jejího názoru posudkový lékař nezhodnotil správně její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity; popsala své zdravotní potíže a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a požadovala uhrazení nákladů řízení, avšak bez jejich specifikace. (Připojeny byly kopie lékařských zpráv a k výzvě soudu byla doručena i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného *záznamu o jednání této OSSZ a posudku o invaliditě ze dne 26.6.2012* vyplývá, že žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 6a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10%, takže celkově činí 20%. Dále a ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 9.10.2012 vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 6b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% a tato míra ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 18.1.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/21991 Sb. Dále ze zaslaného *dávkového spisu vedeného ohledně žalobkyně* žalovanou vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 30.10.2012 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 1.11.2012.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 18.2.2013, jemuž byla přítomna i žalobkyně, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k *datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nebyla invalidní pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise konstatovala dle doložené zdravotní dokumentace, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je demyelinizační onemocnění CNS roztroušená skleróza mozkomíšní, relaps remitentní forma; počátek potíží od podzimu 2010, diagnosa byla potvrzená a léčba nasazená od 07/2011, od 04/2012 je léčena rovněž na psychiatrii pro smíšenou úzkostně depresivní poruchu při neurologickém onemocnění. V době stanovení diagnosy se jednalo funkčně ještě o minimální funkční postižení. Onemocnění probíhá v atakách, během roku 2012 se stav stále zhoršoval,

výrazné zhoršení bylo i při probíhající léčbě od 08/2012 a trvá i při dalších neurologických kontrolách. Klinicky je přítomna levostranná hemiparéza s paleocerebellárním syndromem, EDSS 3.5-4.0, onemocnění je funkčně ještě lehkého stupně. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně shodně s lékařem v řízení o námitkách podle kapitoly VI, položky 6b) přílohy vyhlášky (lehké funkční postižení), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, avšak oproti posouzení při řízení o námitkách hodnotila horní hranicí, tj. 35%, v čemž zohlednila dosavadní průběh onemocnění, postižení dominantní horní končetiny (žalobkyně je levák) a zhoršování psychického stavu, neboť ani při terapii nebylo dosaženo plné remise psychického onemocnění. Stanovené procento podle § 3 a 4 téže vyhlášky již komise nezvýšila. Dále komise uvedla, že dané postižení nelze hodnotit podle kapitoly VI, položka 6c) přílohy vyhlášky, což odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení, neboť u žalobkyně nejde o středně těžkou poruchu motoriky, není výrazně omezena výdrž chůze, nejsou zjištěny výrazné sfinkterové poruchy. Žalobkyně není schopna těžké ani středně těžké fyzické práce, je schopna lehké práce v denní směně, bez zvýšených nároků na chůzi a obratnost a sílu levé ruky. Vznik invalidity komise stanovila dnem 13.9.2012 neurologickým nálezem - potvrzuje trvání funkčního zhoršení objektivizované neurologickým vyšetřením již v 08/2012. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a

soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 30.10.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání prvního stupně invalidity s ohledem na popsání zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 18.2.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 13.9.2012 (neurologickým nálezem)*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 30.10.2012 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně k 13.9.2012 odpovídá prvnímu stupni invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%)*.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 13.9.2012 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 78/2012 ze dne 29.4.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního, druhého či třetího stupně žalobkyně již v řízení o námitkách. (Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.)

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch *právo na náhradu nákladů řízení před soudem*, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně náklady tohoto řízení požadovala, nijak blíže je nespecifikovala, ani nepřipojila žádné doklady prokazující náklady řízení před soudem.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně